

12

NAGYTEMPLOMI GYÜLEKEZETI ÉLET

A Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség lapja

Pünkösdi szám

NAGYTEMPLOMI GYŰLEKEZETI ÉLET

2025 új folyam VI. (XXXVI.)

12. szám

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Felelős kiadó:

Oláh István
elnök-lelkipásztor

Szerkesztő:

Hadházi Zsófia

Címlapfotó:

DMJV Önkormányzata

Grafikus, tördelő:

Mikáczó Kamilla

Megjelenik évente

2 alkalommal.

ISSN 3094-4120

Készült 400 példányban.

Nyomda: Center-Print Nyomda Kft.

Felelős vezető: Szabó Andrea

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 614-160

E-mail: nagytemplom@reformatus.hu

www.nagytemplom.hu

facebook.com/nagytemplom

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása

hétfő–csütörtök: 10–16 óráig,

péntek: 10–14 óráig

Lelkigondozásra előre egyeztetett
időpontban van lehetőség, mely
a Lelkészi Hivatalban kérhető.

- 1 „Mindnyájan megteltek
Szentlélekkel” – igei köszöntő
- 2 Találkozásom Istennel
Nagy Imre Ádám gondolatai
- 4 Találkozásom Istennel
Géczi László Levente gondolatai
- 6 Találkozásom Istennel
Matyi Emil Tamás gondolatai
- 8 A Debreceni Nagytemplomi kórus
kirándulása Gesztre
- 10 Találkozásom Istennel
Kocsik Dóra gondolatai
- 12 Találkozásom Istennel
Horváthné Juhos Enikő gondolatai
- 14 Találkozásom Istennel
Derencsényi Zsuzsa gondolatai
- 16 Találkozásom Istennel
Fehér Dezső gondolatai

„Mindnyájan megteltek Szentlélekkel” – igei köszöntő

Az Apostolok Cselekedeteiben olvasuk: „*Mindnyájan megteltek Szentlélekkel*” (ApCsel 2,4).

Szeretett Testvérek!

Ez az egyetlen mondat magában hordozza pünkösöd csodáját és a keresztyén élet egyik legmélyebb titkát: a Szentlélek átformáló erejét.

A tanítványok húsvét öröme után ismét bizonytalanságot és ürességet éltek át. Jézus mennybemenetele után nem tudták, hogyan tovább. Bezárkózva vártak, miközben lelkük tele volt kérdésekkel, félelemmel és tanácstalansággal. Ez az üresség azonban nem csupán az ő történetük. Mindannyian ismerjük azokat az időszakokat, amikor elfáradunk, elveszítjük a reménységet, vagy nem látjuk életünk célját. Gyász, kudarc, csalódás, megfáradás vagy éppen a jövőtől való félelem töltheti meg szívünket csendes szomorúsággal.

Pünkösöd örömhíre azonban az, hogy Isten nem akar bennünket ebben az állapotban hagyni. A Szentlélek eljövetele nem egyszerűen új ismeretet adott a tanítványoknak. Hiszen ismerték Jézus tanítását, látták csodáit, tudták, hogy Ő a feltámadott Krisztus. A Lélek munkája mégis ennél sokkal több volt: újra összekapcsolta őket Jézussal. A félelemből bátorság lett, a bezártságból küldetés, az ürességből pedig túlradó élet.

A Szentlélek ma is ugyanígy munkálkodik közöttünk. Ő az, aki megérteti velünk Isten szeretetét, vigasztalást ad a megtört szívnek, megtisztítja gondolatainkat és új irányt mutat életünknek. Ő az, aki megtérésre hív, kiejti a bűnt, és elvezet Krisztus közelségébe. Ahol a Lélek jelen van, ott mozdul valami: megújul a hit, helyreállnak kapcsolatok, reménység születik, és közösség formálódik. Nem véletlen, hogy az első pünkösödön három ezer ember szívét érintette meg az evangélium.

Gyülekezeti Élet című kiadványunk pükösdi száma ezt a csodálatos munkát szeretné a középpontba állítani: hogyan formál át bennünket a Szentlélek, hogyan hív megtérésre, és hogyan tesz élő, Krisztushoz tartozó közösséggé. Hisszük, hogy a mai zavaros és megosztott világban is egyedül Jézus Krisztus tud rendet és békességet adni életünknek.

Imádkozzunk azért, hogy ne maradjunk lelki ürességben, hanem mi is megteljünk Szentlélekkel. Hogy a Lélek tüze újra fellobbantsa bennünk a hitet, a szeretetet és a szolgálat örömét. És hogy gyülekezetünk valóban olyan közösség legyen, amelynek életéről elmondható: „*Mindnyájan megteltek Szentlélekkel.*”

Oláh István

lelkipásztor

Találkozásom Istennel

Első találkozásom Istennel a 2021-es balatonszárszói gyülekezeti táborban történt a dicsőítő estén. Szüleim révén már gyerekkorom óta kapcsolatban voltam a gyülekezettel. Kicsiként gyermekistentiszteletekre jártam, majd lekonfirmáltam és elkezdtem járni ifire. Jól éreztem magam, de az idő előrehaladtával egyre kevesebbszer jártam, majd megjelent a Covid. Emiatt az istentiszteletek, ifik is online formában lettek megtartva. Az egyik, január végi, istentiszteleten hirdették, hogy lehet jelentkezni technikai szolgálatra. Mérlegeltem, majd Apukámnak sikerült meggyőznie, így jelentkeztem a szolgálatra. Utólag úgy érzem, hogy Isten ekkor hívott el engem, mivel ezután, ahogy egyre több istentiszteleten vettem részt, egyre több igehirdetést hallottam elkezdtem megint ifire járni, majd pedig eljött a gyülekezeti tábor.

Az első nap rohanós volt a technikai dolgok miatt, de aztán sikerült lélekben is megérkeznem. Eljött a szerda este, a dicsőítő est, nem végeztem semmilyen szolgálatot, egy rack láda tetején ültem és énekeltem a dalokat, illetve hallgattam a bizonyágtételeket.

Ekkor futott át először az agyamon, hogy mit is tett értem Isten, és hogy mekkora kegyelem megváltottnak lenni Krisztus által. Ezután az életem szépen lassan kezdett megváltozni. Igyekeztem ezt a kapcsolatot fenntartani, jártam rendszeresen ifire, ami életem eddigi legszebb időszaka volt, elkezdtem Bibliát olvasni, imádkozni, egyre jobban odafigyelni az istentiszteleteken, iskolai áhítatokon, alkalmakon, illetve észrevettem Isten munkálkodását és gondoskodását az életemben. Viszont ezek mellett voltak nehézségek, hullámvölgyek, sokat stresszeltem és mikor kiszakadtam az ifiből, illetve Debrecenből, akkor elég távol kerültem az Úrtól. Voltak ekkor is lokális maximumai a kapcsolatunknak, de ezek rövid ideig tartottak, mert az egyetemi és egyéb feladatok elvitték a figyelmem.

Visszagondolva Ő ekkor is velem volt és mutatta az utat, de én nem vettem ezt észre. Ez viszonylag sokáig ment sajnos, míg a mostani evangelizációs alkalmon ráébresztett, hogy mennyire másfelé jártam az elmúlt időszakban.

Nagy Imre Ádám
egyetemista kör

Találkozásom Istennel

„Ja, persze, keresztény vagyok. Meg vagyok keresztelve, lekonfirmáltam, imádkozni is szoktam.”

Az életem első tizenkilenc évében, ha bárki megkérdezte volna, hogy keresztény vagyok-e, ez lett volna a válaszom. De az igazság az, hogy nem ismertem Istent. 2023 novemberében viszont minden megváltozott.

A szalagtűzőm estéjén kezdés előtt körülbelül negyedórával nagyon rosszul lettem. A helyben tartózkodó mentősök sem tudtak segíteni. A kivonulás előtti utolsó egy-két percben meghajtottam a fejem és életemben először elkezdtem őszintén imádkozni. Könyörögtem az Úrhoz, hogy ne hagyjon egyedül engem, hogy legyen ott mellettem. Magam sem hittem el, de ahogy kimondtam az ámen-t minden fájdalmam megszűnt. Nem értettem, hogy miért, de olyan öröm és nyugalom töltött el, mint még soha.

Ekkor találkoztam az Istennel először életemben. Az Isten megmentette az életem aznap. Az utóbbi három évben az Úr ráébresztett arra, hogy Ő mindig is ott volt. Értelmet nyertek addig értelmetlennek tűnő próbák és mindenben megláttam az Isten munkáját.

Az Úr időről időre megmutatta, hogy soha nem hagyott el és nem is fog. Azóta sok minden változott, az Úr által részelttem egy csodás közösségnek, ahol tudok szolgálni, együtt lenni a testvéreimmel és dicsérni az Istent teljes szívvel. Akkor vagyok a legboldogabb, amikor az Úrral vagyok. Mindenem, amim van, Krisztusnak köszönhetem, *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3,16)

Géczi László Levente
egyetemista kör

Találkozásom Istennel

Áldás, békesség! Nagy szeretettel köszöntjük a nagytemplomi kiadvány olvasóit. Mai beszélgetésünk témája: hogyan találkozhat az ember Istennel a legnehezebb élethelyzetekben is.

Erről tesz bizonytságot Matyi Emil Tamás. Tamás elmondta, hogy története 2011 februárjában kezdődött, amikor külföldre indult dolgozni. Kezdetben minden jól alakult, ám az évek során sok nehézségen és veszélyes helyzetben ment keresztül. Úgy fogalmazott: gyakran került rossz helyre, rossz időben, és többször az élete is veszélybe került. Ezekben a mélységekben kezdte megtapasztalni, hogy nincs egyedül.

„A legrosszabb pillanatokban is éreztem, hogy Isten ott van mellettem. Mikor nagy bajban voltam, mindig azt kértem: Istenem, légy velem, segíts túlélni ezt az egészet.”

Elmondása szerint a hit nem egyik napról a másikra érkezett az életébe, hanem a szenvedések, félelmek és megmenekülések közepette erősödött meg benne. A menekülés időszakában, hazafelé Magyarországra különösen érezte Isten megtartó erejét. Ezt az élményt nehéz szavakba önteni, mégis úgy érzi: aki már megtapasztalta Isten közelségét, pontosan tudja, miről beszél.

Arra a kérdésre, hogy volt-e olyan bibliai tanítás vagy ige, amely segítette őt Isten felé fordulni, a Tízparancsolatot említette. Különösen fontos lett számára az embertársak tisztelete és a tiszta életre való törekvés. Úgy érzi, ezek az alapok segítettek abban, hogy baj idején is Istenhez kiáltson segítségért. Tamás ma is élő kapcsolatban érzi magát Istennel, sőt azt mondja, az elmúlt években még erősebb lett a hite.

Bizonyágtételében hangsúlyozta: az embernek tiszta szívvel kell Istenhez fordulnia. „Van Isten, és ha valóban befogadjuk a szívünkbe, akkor megtapasztaljuk a segítségét. Őt infarktust túléltem, tüdőrákból gyógyultam fel, és olyan helyzetekből menekültem meg, amelyekből emberileg nem lett volna kiút.”

Beszélgetésünk végén Tamás kiemelte a gyülekezet, az istentiszteletek és a Biblia olvasásának fontosságát is. Úgy véli, a hit a mindennapokban ad erőt, reményt és megtartást. „Nemcsak a vasárnapi templomba járás fontos, hanem az is, hogy nap, mint nap olvassuk Isten igéjét. Bármilyen nehéz is a világ, ha tiszta szívvel befogadjuk az Urat, meg fogjuk tapasztalni az Ő jelenlétét.” Köszönjük Matyi Emil Tamás őszinte bizonyágtételét. Isten áldását kívánjuk életére és további útjára!

Dancsó Zoltán lelkipásztor interjúja
Matyi Emil Tamás gyülekezeti taggal

A Debreceni Nagytemplomi kórus kirándulása Gesztre

2026. április 17–19.

47 énekes társammal autóbusszal indultunk útnak. Első utunk a geszti református templomba vezetett, ahol Nitsch Gábor lelkész fogadott bennünket. Elmondta, hogy két évvel ezelőtt, amikor Amerikából a feleségével, Tisza Ilona grófnővel hazalátogattak, eredetileg csak 3 hónapot szándékoztak Magyarországon tölteni. De felkérést kaptak, hogy Nitsch Gábor vezesse a geszti református gyülekezetet és a grófnő legyen a kastély háziasszonya. Igent mondtak. Püspök Úrtól most kaptak újabb 2 évre megbízatást.

A grófnő, Tisza István egykori miniszterelnök dédunokája beszélt arról, hogy miként alakult a legendás család tagjainak korántsem eseménytelen élete az emigrációt követően. Óriási élmény volt számunkra, hogy egy valódi grófnővel beszélgettünk, de ő kedves humorral, szerénységgel elhárította a csodálatunkat. A geszti Tisza kastély, amely klasszicizáló barokk stílusban épült. az eredeti berendezési tárgyai, a régi festményei és fotói varázsán túl interaktív technikai eszközökkel is megcsodálható.

A közel 20 hektáros parkja lenyűgöző természeti szépségű őspark.

Következő állomásunk Gyula, ahol meglátogattuk Erkel Ferenc szülőházát. Megcsodálhattuk a koszorút, melyet Erkel Ferenc 1888-ban karmesteri jubileumának 50. évfordulójára kapott a magyar nemzetől. Ez a különleges nemzeti kincs egy aranykoszorú, amely fél kilogramm aranyból készült, körben gyémántokkal. Itt elénekeltük a *Himnusz*t, és Erkel *Bor-dal* című kórusművét.

Ezután a híres gyulai várat tekintettük meg, amely az egykori Magyar Királyság alföldi vidékének egyetlen, épen maradt síkvidéki gótikus téglavára. Az erődítmény a 16. században a török elleni harcok meghatározó végvára volt.

A szabadtúrási Ybl Miklós által tervezett Weickhem kastély következett. Káprázatos berendezése és hatalmas angolparkja lenyűgözött bennünket.

A vasárnap délelőtti istentiszteleten Dr. Fekete Károly püspök úr hirdette az igét. Gyönyörű kórusműveket adtunk elő Vass Sándor és Vad Péter vezényletével.

Műsorunkat hangszeres kórustagjaink kísérték: Büdi Hella oboa, Vadné Szőke Eszter fuvola, Csorba Gergő és Vad Péter orgona. Még filmfelvétel is készült rólunk, hogy részesei legyünk a Tisza családról szóló filmnek.

A finom ebéd után megnéztük még a tájházat, amit egy 14 éves fiú hozott össze a falusi népelet tárgyaiból. Isten iránti hálaadással tudok beszámolni az utunkról, melyet Vass Sándor karnagyunk és Czeglé Mária végtelen precíz munkával készítették elő.

Tárczyné dr. Mányi Sarolta
gondnok, kórustag

Találkozásom Istennel

Keresztény családban nevelkedve az Istenkérdés mindig is foglalkoztatott. Ennek ellenére a megtérésem előtt nehéz volt a kételyeimmel együtt hinni, hiszen nagyon sok kérdés felmerült bennem, amelyekre nem találtam választ. Az egyetemi éveim alatt viszont az Isten rám bízott valakit, akinek feltehettem ezeket. Jelenleg harmadéves pszichológus hallgató vagyok, és azért választottam ezt az utat a gimnáziumi éveim végén, hogy egyszer majd tudjak segíteni a hozzám fordulóknak. Azt láttam, hogy sokan élnek át szenvedést közeli kapcsolataikban, és nem értettem, hogy az Isten hogyan engedhet megtörténni ilyesmit. *„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.”*

Azt gondoltam, ez a vers biztosan nem igaz, hiszen aki sír, az többnyire szomorú és nem boldog. Továbbá úgy véltem ez azt akarja jelenteni, hogy az emberek szenvedése jelentéktelen, és mindenki jobban tenné, ha szerencsésnek tartaná magát akár szörnyű történetek ellenére is. Ezt pedig lehetetlennek tartottam.

A vőlegényemmel már a megismerkedésünk elején sokat beszélgettünk erről és hasonló kérdésekről. A saját és mások fájdalmas történeteire gondolva elgondolkodtam azon, hogy honnan származnak olyan felfoghatatlan és irracionális jelenségek, mint a megterhelő helyzetből érkező gyermekek csodálatos lelki ereje és felépülése, hiszen egy személy sorsának a könyve a pszichológia szabályait áthághva íródhat át egyes esetekben. Először tehát az intellektuson keresztül szólt hozzám az Úr, majd egy idő után minden alkalommal megérintette a szívemet is, így formált és formál most is akarata szerint. Észrevettem, hogy az ige-hirdetés vagy a Biblia egyes sorai különösen megérintenek és elgondolkodtatnak. Ezek közül a fentebb idézett igevers megértése volt a legnagyobb mérföldkő a hitre jutásom során, ugyanis ma már látom, ez a sor éppen az ellenkezőjét mondja, mint amit addig gondoltam: azt jelenti, hogy az Isten számontartja a szenvedésünket, és ő maga törli le az ezek miatt elhullatott könnyeket.

Kocsik Dóra
gyülekezeti tag

Találkozásom Istennel

Isten születésemtől fogva jelen van az életemben. A legcsodálatosabb szülőket kaptam Tőle, akiktől jobbat kívánni sem tudtam volna. Olyan világot teremtettek számomra, ahol a Jóistennel való kapcsolat teljesen természetes. Mindig bizalommal fordulhattam felé, és kicsi koromtól kezdve úgy éreztem, hogy egy nagyon szoros kapcsolat van közöttünk, mindig vigyázott, és óvott engem. Az általános iskolás éveim után a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába kerültem, ahol még inkább elmélyülhetett bennem az Isten iránti szeretet és bizalom. Megtapasztalhattam milyen ereje van az összetartozásnak, és a közös hitnek.

Az évek során voltak nehezebb időszakok, sokszor kilátástalannak tűnőek, de visszatekintve látom, hogy Isten végig mellettem volt, mindig vezetett, és mutatta a helyes utat. Sokszor csendesen, szinte észrevétlenül, de mindig éreztem a jelenlétét.

Ma, felnőttként és édesanyaként talán még mélyebben érzem Isten szeretetét. Hiszem, hogy a férjemet is Isten vezette az életembe.

Sok véletlenülek tűnő pillanat vezetett ahhoz, hogy megismerjük egymást, de ma már látom, hogy ezekben is Isten gondviselése volt jelen. Hálás vagyok érte, hogy ilyen társ van mellettem a mindennapokban. Hiszem, hogy a kislányomat is Isten ajándékaént kaptam, ő életem legnagyobb csodája. Az érkezésével még mélyebben megértettem, milyen hatalmas Isten szeretete és kegyelme.

Hálás vagyok a szüleimért, a férjemért, a gyermekemért, a testvéremért és azért a sok áldásért, amit nap mint nap megtapasztalhatok.

A hit számomra biztonságot jelent. Azt a nyugalmat, hogy bármit is hoz az élet, van kihez fordulnom, és van, aki megtart. Isten szeretete és jelenléte mindig erőt ad a nehézségekben, és megtanít észrevenni az apró csodákat a hétköznapiakban.

Nagyon hálás vagyok azért, hogy már gyermekkoromtól kezdve érzem Isten biztonságát nyújtó szeretetét, ami végigkísér az életem minden szakaszában. Hálás vagyok érte, hogy a kislányom is abban az Isten által adott szeretetben, és biztonságban nőhet fel, amely engem is hordoz.

Horváthné Juhos Enikő
gyülekezeti tag

Találkozásom Istennel

Hogyan talákoztam Istennel? Hogyan értettem meg a Pünkösöd ajándékát?

Lelkész családból származom, gyermekkoromat egy Borsod megyei faluban Oszlárón töltöttem. Otthon rendszerek voltak a családi áhítatok, így már kisgyermekként kapcsolatba kerültem a Bibliával. Ismertté vált számomra a Biblia olvasása, imádkozás, éneklés, azonban mindez sokáig napi rutin volt, míg végül 13 évesen a konfirmációm alkalmával megtanult „*Isten élő Lelke jöjj*” (826.) – összes versével – kezdetű ének szíven nem szólított megragadó erővel. Talán ennek az éneknek különleges hatását az is előidézte, hogy abban az esztendőben kis falunkban én voltam az egyetlen konfirmandus, akinek a felkészítését Édesapám fokozott odafigyeléssel végezte.

Ettől fogva, bár nem voltam kiforrott, érett személyiség, azonban éreztem, hogy Jézus Krisztus elkezdte bennem az Ő üdvözítő munkáját. Rendszeresé váló bibliolvasás során a Szentlélek rádöbbsentett arra, hogy Jézus Krisztus nem egyszerűen önmagának élt, halt, és támadott fel, hanem érettem is.

Azonban akkor még hosszú éveken keresztül nem lett számomra élő, elkötelező erejű bizonyosságra ez a meggyőződéses életteli Krisztus-hit, majd csak a harmincas éveimben lett számomra a Szentlélek ajándékává. Amikor a Budapesti Pasaréti Gyülekezetben, amelynek akkor már több éve aktív tagja voltam, Cseri Kálmán lelképásztor őszi evangélizációs sorozatot tartott, Zákeus megtérésének a történetéről. Akkor az evangélizációs hét estéin visszatérő mondat volt: *„Zákeus, szállj le hamar, mert a Te házában kell lakoznom”* (Lk 19,5).

Olyan erővel hatott rám, hogy az üzenet mélyen beleégett az emlékezetembe és életformáló igeként most is itt kísér engem. Szent kiváltság Isten gyermekei számára, hogy Jézus Krisztus velünk akar lakozni a mindennapokban, és ezt a lelki élményt még jobban megerősíti igéjében: *„Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”* (Mt 28,20).

Most amikor lélekben készülünk 2026 pünkösdjének méltó megünneplésére, itt zakatol bennem a konfirmációm alkalmával elmondott és azóta is rám mély hatást gyakorló *„Isten élő Lelke jöjj”* kezdetű ének a maga mély tartalmával. Hiszen ez az ének átöleli a hívő ember életútját a megtérés pillanatától fogva a megdicsőülés mennyei lét állapotáig. Kívánom, hogy ezen a pünkösdön sokak lélekújító, életet változtató személyes élményévé váljon a Szentlélek érkezése.

Örömteli áldott pünkösdünnepet kívánok a kedves Nagytemplomi Gyülekezet Közösségének!

Derencsényi Zsuzsa
gyülekezeti tag

Találkozásom Istennel

Hirdesd az ígét, alkalmas és alkalmatlan időben!

Egy szatmári kis faluban születtem egy négygyermekes család utolsó gyermekeként, és már kicsiként olvastam a Bibliát. Méthtelenen nagyon sokat jártam istentiszteletre, amely minden alkalommal megragadott engem. Itt találkoztam először az élő Istennel. Az Ige, amely elindított a lelkipásztori hivatás felé, Máté evangéliuma 7. fejezetének 21. versében van megírva: *„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”* Ez indított el engem a gimnázium, majd pedig a teológia felé. Három év teológiai tanulmányt követően exmittált teológusként kihelyeztek Magosliget-Uszkára, az ottani gyülekezet pásztorolására, ahol 1978-ig

szolgáltam. Ott ismerkedtem meg a feleségemmel, ezért onnan már együtt kerültünk Gyűrűre. Az ott töltött évek alatt születtek meg a gyermekeink, és onnan hívtak meg 1993-ban Szakolyba, ahol további aktív szolgálati éveimet töltöttem egészen előnyugdíjazásomig.

Gyermekkoromtól kezdve fontos volt számomra az olvasás, aztán felnőtt koromban előfordult, hogy a családdal történt eseményekre verssel reagáltam, ezek segítettek az adott szituációt feldolgozni. Ma viszont már az vezérel, hogy Isten szólító szavát adjam át a versekkel.

Ugyanígy a fotózás is végig kíséri az életemet, mert gimnazista korom óta, többségében az állatokat, a természetet fotózom. Ha valamit észreveszek, azonnal lefényképezem, mert a pillanat elmúlik. A fotókhoz ígéket választok, ezzel is átadva a pillanat üzenetét.

Számomra fontos üzenetet hordoz Pál apostolnak a Timóteushoz írt második levele 4. fejezetének 2. verse: *„Hirdesd az ígét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő.”* Azt gondolom, hogy amikor egy lelkész nyugdíjba vonul, nem kell letennie a palásttal együtt a szolgálatot is, hiszen minden helyzetben meg lehet találni azt a formát, ahogyan bizonyóságot tesz az Istenről. Nálam a versek, amiket írok, és amiket továbbadok, illetve a fotók azok, amelyekkel Isten ígétét, szeretetét kívánom továbbadni mindenkinek.

Fehér Dezső ny. [lelkipásztor](#)

Hamarosan nyitunk!

TERMELŐI ÉS KÉZMŰVES
PORTEKÁSOK BOLTJA

NYITÁS:
2026. május 30.

KÖVESS MINKET FACEBOOKON!
[FACEBOOK.COM/EGYHAZTAJIDELIKATESZ](https://www.facebook.com/EGYHAZTAJIDELIKATESZ)

2026

NAGYTEMPLOMI GYÜLEKEZETI TÁBOR

2026. július 20–24.
SDG Konferencia Központ,
Balatonszárszó

Jelentkezési idő:

2026. június 19.

Részletek és jelentkezés:

nagytemplom.hu/nagytemplomi-gyulekezeti-tabor-2026/
oldalon, vagy a Lelkészi Hivatalban (Piac utca 4–6.)

Szeretettel várunk téged is!

